

дъ же лѣза легчae понести, нѣже че́ловѣка иеразумиба! Сключе́нїе дре́вамо съзано на со́зданїе храмы въ трясенїи не расторгнетсѧ: та́ко же и сърдце оутверждено на размышленїи совѣта во время страха не оустрашитсѧ: сърдце ѿшибано на размышленїи разума, иконо оукарашено пе́сочное на тесанїй стѣнѣ. Икона ѿстроги на высотѣ лежа́шии противъ вѣтровъ не стерпѣтъ: та́ко сърдце страшайво въ размышленїи вѣлаго противъ всакомъ страхъ не стерпитъ. Оубодайлъ бко источитъ слезы: и оубодайлъ въ сърдце извлѣтъ чистство. Вергай камень на птицы, ѿженетъ я: и нѣже поноситъ дробга, разоритъ дробжю. На дробга аще извлечеши мечь, не ѿчаловайся, есть бо возвратъ (любовь): на дробга аще ѿбрезеши оуста, не оубойся, есть бо примиренїе: кроме поношенія и гордыни и ѿкровеніемъ тайны, и извы лестныя, сихъ бо ради ѿбѣжитъ всакъ дробъ. Прежде огня пещина паря и дымъ: та́ко прежде кровей оукоризна. Дробга застываетъ не оусрамлюся, и ѿ лица егѡ не скрыюся: аще ми приключатся и слѣа егѡ ради, всакъ слышай сохранитъ ѿ него.

Гл. 25.

Три виды возненавидѣ душа моя, и сѣла ми ѿмерзъ животъ ихъ: оубога гера, и богата лжива, и стара прелюбодѣял оумалюшагосѧ оумомъ. Лучше жити солвомъ и смилемъ, нѣже жити съ женю лвакаю. Жалѣ есть всяка слобода противъ слобѣ женстви. Гнѣвъ и безстыдіе и срамота велика женѣ, аще ѿладеетъ мужемъ своимъ. Сърдце смиreno, и аицѣ дрѣхло, и изва сердечна женѣ лвака. Не даждь водѣ прохода, ни женѣ лвакѣ дерзновенію: аще не ходитъ подъ рукою твою, ѿсѣцы ѿ ѿплоти твою.

Гл. 26.

О трёхъ оубоаса сърдце мое, и ѿ лица четвёртаго оустрашухъ: преданіемъ града, и собраніемъ народа, и ѿ-